

[OBIECZAJ] *sb m*

A sg obi(e)cz(a)j.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Sposób (o interpretacji nakazów religijnych):

Wyrażenie przyimkowe: »na tenże obiecay«: Dla tegoż nie ieft potrzeba/ ani ieft rzecz słuźna/ lud niewolić a wćiskać grzechy mianowicie wyliczac Na tenże też obiecay y Oicowie święci/ o łpowiedźy dzierzeli. ConfRad 32.

Synonimy cf OBYCZAJ.

Cf OBYCZAJ

MK